

UZASADNIENIE

Obwiniony **R. O.** wraz z żoną **Ż. O.** są właścicielami na zasadach małżeńskiej wspólności ustawowej, zabudowanej nieruchomości położonej w P. przy ul. (...). Od kilku miesięcy 2017 roku małżonkowie są ze sobą w ostrym konflikcie osobistym oraz w faktycznej separacji, tak, że w domu przy w P. przy ul. (...) zamieszkuje **Ż. O.** wraz małoletnimi dziećmi. W dniu 13 września 2017 roku w godzinach wieczornych w domu w/w przebywała **Ż. O.** wraz małoletnimi dziećmi. Około godz. 21:30 **R. O.** przyjechał do wspólnego domu i zaczął uporczywie dobijać się do niego, waląc w drzwi i okna, podejrzewając, iż w domu może przebywać żona wraz z kochankiem. Obwiniony **R. O.** ze złości, iż nie może dostać się do środka domu, kamieniem rzucił w szybę jednego z okien od frontu budynku, w wyniku doszło do uszkodzenia szyby w oknie. Wówczas na interwencję **Ż. O.** wezwała Policję. Pokrzywdzona wyceniła uszkodzenia na łączną kwotę około 500 złotych.

Według opinii biegłego rzeczoznawcy koszt wymiany szyby o wymiarach 122x67 cm plus koszt usługi w zaokrągleniu kształtuje się w wysokości 200 złotych.

/dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego **R. O.** k.23verte-24, zeznania pokrzywdzonej **Ż. O.** k. 24-24verte, zeznania świadka **K. S.** (1) k. 40-42- z akt (...) **R.**, 36verte; akta (...) **R.**, opinia biegłego rzeczoznawcy k.31-32, kopia umowy o dzieło k. 35/

Obwiniony **R. O.** ma 34 lata. Legitymuje się wykształceniem średnim ogólnym. Obwiniony jest (...) i pracuje w (...) w P. Jest żonaty, ma na utrzymaniu troje dzieci w wieku 8,7 5 lat, ma orzeczony obowiązek alimentacyjny wobec dzieci w łącznej wysokości 950 złotych. Jest współwłaścicielem domu z działką położonej w P. przy ul. (...), obciążoną hipoteką w wysokości 300 000 złotych, z ratą 1200 zł miesięcznie, posiada samochód z 2005 roku o wartości 10000 zł. Obwiniony nie był dotychczas karany.

(dowód: dane osobopoznawcze k.36)

Obwiniony **R. O.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Podał, iż wyprowadził się ze wspólnego domu w lipcu 2017 roku, mimo to przyjeżdżał do domu, gdyż nie miał jasno ustalonych kontaktów z dziećmi. Podał, że są z żoną w trakcie rozwodu, gdyż żona spotyka się z innym mężczyzną. Przyjechał wówczas do domu chciał wejść, przekręcił klucz w zamku i stwierdził, że żona wymieniła zamki w drzwiach, dlatego zaczął pukać, a światła były pogaszone, było około godz.21:00. Zdenerwował się i odchodząc od drzwi kopnął nogą w taki żwir przed domem i to on uderzył w szybę. Została zbita zewnętrzna szyba od strony wschodniej domu. Zaprzeczył, aby dobijał się do domu, chciał się dostać po prostu do swojego domu i zrobił to nieumyślnie.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego **R. O.** k.23verte-24)

Sąd zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie wyjaśnienia obwinionego Sąd uznał za całkowicie niewiarygodne, które dotyczą okoliczności związanych zarówno z nocną wizytą w domu i wybiciem szyby, albowiem tym wyjaśnieniom obwinionego zaprzecza cały zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zarówno zeznania pokrzywdzonej **Ż. O.**, świadka **K. S.** (2) oraz dowodami rzeczowymi w postaci: akta (...) **R.**, opinia biegłego rzeczoznawcy k.31-32, kopia umowy o dzieło k. 35.

W świetle zeznań **Ż. O.** wizyta męża po godz. 21:00 nie była wcześniej z nią uzgodniona, ani też nie była przypadkowa, nie chodziło wcale o dzieci, mąż celowo dobijał się do domu i to od przodu i tyłu. Pokrzywdzona jednoznacznie zaprzeczyła, aby mąż umawiał się z nią na odwiedzin o tak późnej porze. Również nie przez przypadek doszło do wybicia szyby w oknie. Pokrzywdzona była wówczas sama z dziećmi w domu, a dzieci już spały. Dlatego pokrzywdzona wezwała na interwencję Policję i były wykonane oględziny. Te zeznania pokrzywdzonej zasługują na

walor wiarygodności, gdyż po pierwsze znajdują pośrednie potwierdzenie w zeznaniach postronnego świadka K. S. (2), która wówczas zamieszkiwała niedaleko na ul. (...) (k.40-42 z akt (...) R., 36verte), a po drugie znajdują pełne potwierdzenie w materiale fotograficznych – wybitej szyby z akt (...) R. oraz opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy.

Dlatego w ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego stały w sprzeczności z ustalonymi faktami i okolicznościami przedmiotowego zdarzenia. W przedmiotowej sprawie obwiniony był niewiarygodny w każdym aspekcie swoich wyjaśnień, to jest celu wieczornej, niezapowiedzianej wizyty w domu oraz swojego zachowania na terenie wspólnej posesji i domu. W ocenie Sądu wieczorny cel wizyty i sposób zachowania obwinionego miał jednoznaczny wydźwięk, miał spowodować przyłapanie żony z kochankiem „in fragrantii”. Nie budzi również wątpliwości sądu, iż niemożność dostania się przez obwinionego do wspólnego domu (wymiana zamków), wzbudziła w nim złość i wściekłość, którą wyładował na oknie domu. Nie polegają na prawdzie argumenty obwinionego o przypadkowym kopnięciu „żwirki” w kierunku okna i poprzez to wybiciu szyby w oknie. Bowiem już sama analiza materiału fotograficznego dotyczącego oględzin wybitej szyby w oknie domu z akt (...) R., wskazuje jasno, że nie stało się to „przypadkowo”. Lokalizacja uszkodzeń szyby w oknie w jej górnej części oraz wymiary wybitej szyby - 122x67 cm, jednoznacznie dowodzi, iż do wybicia jej nie użyto drobnego „żwirku”, lecz kamienia, ani też nie nastąpiło to w wyniku kopnięcia, lecz w wyniku rzucenia w górny róg okna. Charakter i rozmiar wybitej szyby w oknie potwierdza precyzyjnie opinia biegłego rzeczoznawcy.

Rozważając kwestię winy i odpowiedzialności karnej Sąd zważył, co następuje:

Nie ujawniły się okoliczności wyłączające winę obwinionego w rozumieniu kodeksu wykroczeń. Obwiniony jako osoba dorosła i dojrzała miał w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia tego czynu i kierowania swoim postępowaniem. Mógł więc zachować się zgodnie z normami prawnymi. Nie zaistniały także w przedmiotowej sprawie żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynów obwinionego.

Zgodnie z treścią **art.51 § 1 kw** - podlega karze, kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorzenie w miejscu publicznym.

Przedmiotem ochrony art. 51 § 1 kw jest spokój i porządek publiczny. Strona przedmiotowa tego przepisu obejmuje typowe czyny zakłócające spokój publiczny, porządek bądź spoczynek nocny. Przepis niesie w sobie różnorakie formy zachowania sprawcy, które wywołują stan zakłócenia - krzyk, wywołanie hałasu, alarmu, przybierając jednakowoż formę biernego tolerowania tych zjawisk, a tym samym utrzymywania stanu zakłócającego porządek lub spoczynek nocny (P. Kozłowska- Kalisz, w: M. Mozgawa, Kodeks wykroczeń, 2009, s. 178). Skutek w postaci zakłócenia spoczynku nocnego ma miejsce, gdy sprawca uczynił to w stosunku do choćby jednej osoby.

„Spoczynek nocny” oznacza beczynność po pracy potrzebną dla nabrania sił, sen lub stan, w którym aktywność organizmu lub organu maleje. Ustawodawca wskazuje, że chodzi mu jedynie o takie przypadki spoczynku, które mają miejsce nocą. Jest to czas w porze nocnej przeznaczony na odpoczynek, który nie może zostać zakłócony. Za ciszę nocną uznaje się okres między godziną 22:00 a 6:00 rano (M. B., .: M. B., Z. Ś., Podstawy materialnego, 2002, s. 121-122). Za porę nocną w art.221 § 1 KPK uznaje się czas od godziny 22:00 do godziny 6:00 (rano). Termin ten pojawia się w kontekście przeszukania pomieszczeń mieszkalnych. Godziny ciszy nocnej zwykle ustalane są indywidualnie, np. w miejscowym prawie zwyczajowym, zarządzeniu właściwego organu (wspólnoty mieszkaniowej, zarządu spółdzielni mieszkaniowej, zarządu uzdrowiska) lub osoby uprawnionej (dyrektora szpitala). W zależności od takich uregulowań godziny ciszy nocnej mogą być interpretowane różnie. Treść art. 51 kw wskazuje na **spoczynek nocny**, czyli odbywa się on w nocy. „Noc” to czas od zachodu do wschodu słońca, kiedy jest ciemno na dworze.

O **zakłóceniu spoczynku nocnego** można mówić wówczas, gdy sprawca choć jednej osobie uniemożliwi odpoczynek we wskazanym czasie. Określenie niezakłóconego spoczynku nocnego mieści się w szerszym pojęciu spokoju. Czyli stan spokoju umożliwia odbycie niezakłóconego spoczynku nocnego. Wg. normy art. 51 kw ten stan musi być obiektywnie naruszony. Wskazuje się jednak, by zachowanie się sprawcy wywołało skutek lub groziło jego wywołaniem w stosunku do większej zbiorowości. Kryterium to zmierza do zobiektywizowania oceny i wyłączenia

wypadków, gdy ktoś z powodu przewrażliwienia czy stanu zdrowia psychicznego odbiega od przeciętnej, choć należy postulować, by szanowano spokój i spoczynek nocny również takich osób, starając się oszczędzić im przykrych przeżyć.

W przedmiotowej sprawie zebrany materiał dowodowy dowodzi, iż obwiniony **R. O.** swoim zachowaniem w dniu zdarzenia opisanego szczegółowo w zarzucie zakłócał spoczynek nocny swojej żonie. Postępując w ten sposób obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 51 § 1 kw.

Zgodnie z treścią **art.124 § 1 kw** - podlega karze, kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 500 złotych, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Odpowiedzialność z art. 124 KW zachodzi w stosunku do osoby, która umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku cudzą rzecz. Znamię uszkodzenia zostaje zrealizowane na skutek takiego działania, które zmniejsza wartość danej rzeczy. Uczynienie natomiast niezdatnym do użytku następuje wówczas, gdy w wyniku działania sprawcy dana rzecz nie nadaje się do wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem. Nie zawsze szkoda pokrywa się z wartością zniszczonego mienia. W przypadku np. wybicia szyby na szkodę składa się zarówno wartość tej szyby, jak i wartość jej wstawienia (robocizna) oraz materiałów dodatkowych (kit, gwoździe) i transport tej szyby. Jeśli zakład usługowy nalicza również narzut za wykonaną pracę, to szkoda jest sumą kwot, które ma zapłacić poszkodowany, by przywrócić stan poprzedni. Wykroczenie z art. 124 KW można popełnić jedynie umyślnie.

W przedmiotowej sprawie zebrany materiał dowodowy również jednoznacznie dowodzi, iż obwiniony **R. O.** swoim zachowaniem w dniu zdarzenia opisanego szczegółowo w zarzucie również dokonał umyślnego uszkodzenia – wybicia szyby. Postępując w ten sposób obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 124 § 1 kw. Jedynie Sąd skorygował wartość uszkodzeń na kwotę 200 złotych stosownie do opinii biegłego rzeczoznawcy.

Wymierzając obwinionemu karę za wykroczenie Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości tego czynu. Zdaniem Sądu społeczna szkodliwość czynu jakiego dopuścił się R. O. przekracza stopień znikomości. Obwiniony swoim zachowaniem naruszył dobra ważne dla społeczeństwa – spoczynek nocny i mienie pozostające pod ochroną prawa. Na korzyść obwinionego Sąd poczytał fakt, iż nie był dotychczas karany, fakt, że dotyczył mienia wspólnego i naprawił ostatecznie szkodę.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności Sąd na podstawie art. 124 § 1 kw w zw. z art.9 § 1 kw wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 500 złotych. Sąd jest przekonany, że kara ta spełni zadania w zakresie prewencji indywidualnej i będzie ostrzeżeniem także dla innych potencjalnych sprawców tego typu wykroczeń.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art.119 kpw w zw. art. 627 k.p.k. a o opłacie karnej w oparciu o art. 3 ust.1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. - o opłatach w sprawach karnych /tj. z Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. Zm/ . Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji